

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 22Co/33/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118210509
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Kandriková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8118210509.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Kandrikovej a členov senátu JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Michala Boroňa v spore žalobcu: Z. Q., J.. XX.XX.XXXX, G. Z. XX, XXX XX N., proti žalovanej: S. K., J.. XX.XX.XXXX, G. Z. XX, XXX XX N., o určenie vlastníckeho práva, o odvolaní žalovanej proti uzneseniu Okresného súdu Prešov č. k. 19C/40/2018-71 zo dňa 17.12.2018 jednohlasne takto

rozhodol:

I. Mení sa uznesenie vo výroku II. v časti trov konania žalovanej tak, že žalovanej sa priznáva nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %, o výške ktorej bude rozhodnuté samostatným uznesením.

II. Priznáva sa žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %, o výške ktorej bude rozhodnuté samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým uznesením zastavil konanie a vyslovil, že žalobca nemá nárok na náhradu trov konania a žalovanej náhradu trov konania nepriznáva.

2. V odôvodnení uviedol, že zastavil konanie v celom rozsahu na základe späťvzatia žaloby žalobcom zo dňa 16.11.2018. Je toho názoru, že žalobca procesne zavinil zastavenie konania a preto má žalovaná nárok na náhradu konania. Zo spisu súd však nezistil, že by žalovanej preukázateľne trovy konania vznikli, a preto jej žiadne nepriznal. Aplikoval ustanovenia § 144, § 145 ods. 1, § 146 ods. 1 a 2, § 262 ods. 1 a § 256 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

3. V zákonom stanovenej lehote podala proti tomuto uzneseniu odvolanie žalovaná Uviedla, že nesúhlasí s rozhodnutím súdu, že jej nepriznal trovy konania. Poukázala na to, že bola vyzvaná súdom prvej inštancie, aby sa vyjadrila k žalobe žalobcu a pripojila listiny. Listiny doručila súdu v dvoch vyhotoveniach s prílohami, čím jej vznikli náklady s kopírovaním listín. Uviedla, že cestovala osobne autom zo N. do K. a späť, aby podala vyjadrenie do podateľne. Jej celkové náklady boli vo výške 18 eur. Poukázala na to, že žalobca vzal žaloby späť aj v ďalších konaniach, ktoré majú pridelené iní sudcovia a boli uznané trovy konania. Navrhla, aby jej odvolací súd priznal trovy konania.

4. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP) vzhľadom na včas podané odvolanie, preskúmal rozhodnutie v napadnutej časti, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej je dôvodné.

5. Odvolateľka v odvolaní namietala nesprávnosť rozhodnutia v časti nepriznania jej náhrady trov konania a žiadala priznať ich náhradu s poukazom na skutočnosť, že podala vyjadrenie k žalobe, pričom jej v tejto súvislosti vznikli výdavky spojené s kopírovaním a cestovaním.

6. Súčasťou základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR je nepochybne aj nárok na náhradu trov konania. Obsahom práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy je racione materiae aj právo na rozhodnutie o trovách, resp. o náhrade trov konania v súlade so zákonom.

7. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

8. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

9. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

10. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca podaním doručeným prvoinštančným súdu dňa 16.11.2018 vzal žalobu o určenie vlastníckeho práva k spoluvlastníckemu podielu spoločnej nehnuteľnosti v celom rozsahu späť bez uvedenia dôvodu. O späťvzatie žaloby rozhodol súd prvej inštancie napadnutým uznesením tak, že zastavil konanie. O trovách konania rozhodol tak, že procesne neúspešný žalobca nemá nárok na náhradu trov konania a žalovanej ich náhradu nepriznal, keďže ich nemal preukázané z obsahu spisu.

11. Rozhodovanie o náhrade trov konania má dve samostatné fázy. Prvou je rozhodovanie o nároku na náhradu trov konania, o ktorom rozhodne súd bez návrhu v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Druhou fázou je rozhodovanie súdneho úradníka súdu prvej inštancie, ktorý rozhodne o výške náhrady trov konania samostatným uznesením po právoplatnom skončení veci.

12. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 28.02.2018, sp. zn. 7Cdo/14/2018, ktoré uvádza, že ak si strana náhradu trov konania neuplatní, ani jej podľa obsahu spisu v konaní žiadne nevznikli, je v súlade s čl. 17 Základných princípov CSP, zakotvujúcim procesnú ekonómiu, rozhodnúť priamo tak, že sa jej nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

13. V zmysle ustanovenia § 256 CSP má v prípade späťvzatia žaloby povinnosť nahradiť trovy konania žalobca, pretože späťvzatím procesne zaviní zastavenie konania. Iba v prípade, ak by vzal návrh späť preto, že zo strany žalovaného došlo k správaniu, ktoré má pre žalobcu obdobné následky ako vyhoviecie jeho žalobe, je možné konštatovať zavinenie zastavenia konania žalovaným. Takáto situácia prichádza do úvahy typicky v prípade, keď žalovaný v priebehu konania uhradí žalované plnenie, teda vo všeobecnosti vtedy, ak pred rozhodnutím vo veci samej dobrovoľne splní žalovanú povinnosť. V posudzovanom prípade, však zo strany žalovanej k žiadnemu takémuto správaniu nedošlo. Procesné zavinenie zastavenia konania spočíva v tomto prípade v späťvzatie žaloby žalobcom bez uvedenia dôvodu, a preto vznikol žalovanej nárok na náhradu trov konania.

14. V zaujme zachovania dvojfázovosti rozhodovania o trovách konania, za situácie, ak podľa názoru odvolacieho súdu nie je dôvodné aplikovať rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 28.02.2018, sp. zn. 7Cdo/14/2018 a žalovanej vznikol nárok na náhradu trov konania podľa § 256 ods. 1 CSP, odvolací súd zmenil (§ 388 CSP) napadnuté uznesenie vo výroku II. v časti trov konania žalovanej tak, že žalovaná má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 CSP). Súdny úradník vyhodnotí vynaložené výdavky žalovanej, ktoré jej vznikli v súvislosti s týmto konaním v zmysle zákonných kritérií podľa § 251 CSP.

15. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešnej žalovanej priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % voči neúspešnému žalobcovi, o ktorej výške rozhodne rovnako súd prvej inštancie postupom podľa § 262 CSP.

16. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).